

Egidiuslied modernste omdat zo openlijk literatuur maakt van het eigen leven. [contrast met Veldekes liederen zoals beschreven in VU] Kan autobio element bij hebben olla vogala, en is vaker aanwezig geweest blijkens Boendale/dicht van minnen om lief te ghewinnen, en acrostichons in HLH (en G elders),¹ maar hier frontaal in de tekst, zelfs eerste woord, niet te missen dimensie, en verhouding lezer-dichter-personages essentieel anders. Moderner, literatuur van het eigen leven; vgl. Barry Unsworth, *Morality play*. [ook van belang voor h. geschiedenis, maar pas bij Egidius vol uithalen hierover, mooi slot toch wel, en voor schrijver dezès ook iets van de verhouding tussen literatuurhistoricus (beroeps en liefhebber) en zijn verstorven/gestorven, maar doorm nog allerminst verdwenen en nog voelbare object?] vol ambiguïteit en raadselachtigheid, gevoel nabij persoon en toch niet fijne van weten, vgl. overigens ook commentaar bij parallel voor HOV in *Carmina cantabrigiensia*, ed. Ziolkowski, 288; vgl. ook interpretatie door Howard 1972, 102-03. En wat misschien modern maakt: literatuur maken van het eigen leven, vgl. Unsworth, *Miracle play*, over persoonlijke ervaringen in het hier en nu.

heel mooi hierbij: het credo van Auerbach, gecit in Gumbrecht, *Romanisten*, 152: "...das, was wir an einem [literarischen] Werk verstehen und lieben, ist das Dasein eines Menschen, eine Möglichkeit von uns selbst". Want dat is toch ook opmerkelijk: het duo Egidius-zanger heeft een geprofileerde individualiteit: zangersvriendenpaar - en toch is het lied ontroerend, inleefbaar - zo blijkt ook uit de herhaalde toepassing ervan als motto boven overlijdensadvertenties - voor iedereen die dierbare verliest, mannen onderling, man tot vrouw of andersom, of zelfs een kind. Spanningsveld tussen particulier en algemeen-menselijke ontlaadt zich deze poëzie.

Egidiuslied opent met een vraag (had Martijn ook al gedaan, en Oversee, retorisch ongemeen evocatief - maar Martijn tot poppekastpartner, en Oversee tot hele christenheid - hier intiem). Boek, of minstens h. Egiudius (of juist de epiloog?) ook eindigen met vraagteken? Wetenschappelijk wel mooi.

G op snijvlak ME en moderniteit: een dichterscollectief met eigen stemmen experimenteert aan de marge van zijn collectivistische rollenpoëzie met individualiteit van stof en stijl, durft het persoonlijke en zelf beleefde te laten prevaleren